

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/198/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412207625
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412207625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľky: N. Y., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. X. č. XX, t.č. bytom L. J. E., A. I. XXX/X/XXX, proti odporcovi: H. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. X. č. XX, o návrhu navrhovateľky na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9C 52/2012 zo dňa 17. 12. 2013 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že z vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania patria do výlučného vlastníctva odporcu H. Y. nehnuteľnosti špecifikované vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke titulom vyrovnania podielov sumu 2 019 €, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu sumu 95,78 € ako trovy štátu, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a ďalej zaviazal účastníkov konania spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet okresného súdu sumu 66 € titulom súdneho poplatku, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľka podala na súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala vyporiadania zaniknutého BSM s odôvodnením, že medzi účastníkmi konania po rozvoze manželstva nedošlo k dohode ohľadom vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 13C 99/2010 zo dňa 29. 04. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 05. 2010. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odporca nesúhlasil s návrhom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rozsahu nehnuteľných a hnuťelných vecí, tak ako to navrhovala navrhovateľka v návrhu na začatie konania. Nesúhlasil ani so zohľadnením investícií spoločných finančných prostriedkov do výlučného majetku odporcu v súvislosti s rekonštrukciou a úpravou bytu, ktorý nadobudol do svojho výlučného vlastníctva ešte pred uzavretím manželstva účastníkov konania. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 13C 99/2010 zo dňa 29. 04. 2010, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. územie Z. X., znaleckým posudkom vypracovaným F. G., znalcom z Odboru stavebníctvo, Odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, pričom zistil, že v návrhu na začatie konania navrhovateľka označila ako predmet vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie Z. XX a to pozemkové nehnuteľnosti CKN parcela č. XXX/XX, XXX/XXX a XXX/XXX, ktoré účastníci konania nadobudli počas trvania manželstva. Okresný súd v odôvodnení odvolaním

napadnutého rozsudku uviedol, že aj keď navrhovateľka označila ako predmet bezpodielového vlastníctva tiež stavbu a to chatku súp. č. 461, nachádzajúcu na CKN parcele č. XXX/XXX, neskôr v priebehu konania akceptovala tvrdenia odporcu o tom, že nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a že bola predmetom daru výlučne pre odporcu. Navrhovateľka žiadala do bezpodielového vlastníctva manželov zahrnúť aj hnuiteľné veci, ktoré označovala ako plávajúcu podlahu o výmere 46 m², ktorá bola realizovaná v byte patriacom do výlučného vlastníctva odporcu v hodnote 600 €, podlahové lišty v hodnote 150 €, stropný obklad v hodnote 130 €, obklady na stenách v hodnote 300 €, zakúpenie elektrického bojleru na ohrev vody v hodnote 180 €, umiestnenie kameninovej dlažby v hodnote 40 € a zakúpenie plynovej pece v hodnote 1 000 €, ďalej zakúpenie žalúzií na dve okná a balkón do bytu vo výlučnom vlastníctve odporcu v hodnote 50 €. Na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 06. 09. 2012 však už navrhovateľka okrem nehnuteľností tak, ako sú označené vo výrokovej časti rozsudku, nežiadala do masy BSM zahrnúť ďalšie hnuiteľné veci, žiadala však zohľadniť pri vyporiadaní BSM investície vložené zo spoločného majetku počas trvania manželstva do výlučného majetku odporcu, spočívajúce v dvoch kusoch plastových okien, pričom uviedla, že po ukončení manželského spolužitia s odporcom došlo medzi účastníkmi konania k rozdeleniu hnuiteľných vecí a po vytvorení samostatných domácností každý z účastníkov konania užíva hnuiteľné veci tak, ako sa po ukončení spolužitia účastníci konania vzájomne dohodli. Na základe prednesov účastníkov konania mal súd za to, že masa BSM je tvorená pozemkovými nehnuteľnosťami tak, ako sú zapísané na LV č. XXXX pre kat. územie Z. X. ako CKN parc. č. XXX/XX, CKN parcela č. XXX/XXX a CKN parcela č. XXX/XXX. Keďže medzi účastníkmi konania bola sporná hodnota predmetných nehnuteľností a tiež bola sporná hodnota investícií, ktoré boli vykonané počas trvania manželského spolužitia účastníkov konania zabudovaním dvoch kusov plastových okien v byte odporcu firmou Euro Jordán s.r.o., za účelom zistenia hodnoty nehnuteľností a ocenenia investícií v súvislosti so zabudovaním plastových okien, súd nariadil znalecké dokazovanie a vypracovaním znaleckého posudku poveril znalca F. O. G..

Okresný súd konštatoval, že všetky veci získané v čase od uzavretia manželstva účastníkov konania, čo bolo v roku XXXX do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva t.j. 10. 05. 2010 tvoria masu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi účastníkmi konania došlo k ustáleniu masy tvoriacej zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, sporná zostala medzi účastníkmi konania len hodnota nehnuteľností a výška investícií vynaložených zo spoločného majetku účastníkov konania do výlučného majetku odporcu. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom F. G. okresný súd zistil, že všeobecná hodnota pozemkových nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. Z. X. ako CKN parcela č. XXX/XX- trvalý trávnatý porast predstavuje sumu 1 713,60 €, ako CKN parcela č. XXX/XXX - trvalý trávnatý porast predstavuje sumu 239,70 € a ako CKN parcela č. XXX/XXX- zastavané plochy a nádvorja o výmere 11 m² predstavuje sumu 28,05 €. Z predloženého znaleckého posudku mal okresný súd za ustálenú aj hodnotu investícií vynaložených zo spoločného majetku účastníkov konania počas trvania manželstva do majetku vo výlučnom vlastníctve odporcu v súvislosti so zabudovaním dvoch kusov plastových okien v byte vo výlučnom vlastníctve odporcu, ktorých hodnotu ustálil znalec na sumu 2 019 €. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd potom ustálil rozsah majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania a ustálil aj sumu, ktorá predstavuje hodnotu tohto majetku 1 980 €, pričom mal tiež za ozrejmenú otázku výšky investícií vynaložených zo spoločného majetku účastníkov konania v súvislosti so zabudovaním dvoch plastových okien v byte odporcu v sume 2 019 €. Z vyjadrení oboch účastníkov konania mal okresný súd za to, že hnuiteľné veci, ktoré nežiadali účastníci konania zahrnúť do masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva si rozdelili a takýmto spôsobom tieto naďalej užívajú, čo bol aj dôvod, prečo ich nežiadali zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okresný súd konštatoval, že presne zistil, čo patrilo ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva do BSM a stanovil hodnotu jednotlivých vecí, ako aj výšku investícií vynaložených zo spoločného majetku do výlučného majetku jedného z manželov. Dospel k záveru, že po prikázaní vecí patriacich do BSM do výlučného vlastníctva odporcu, ktoré odporca reálne užíva v hodnote 1 980 € pri súčasnom zohľadnení vynaložených investícií zo spoločného majetku manželov počas trvania manželstva do výlučného majetku odporcu v rozsahu 2 019 € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie podielu sumu 2 019 €. Ďalej uviedol, že v súvislosti s vykonaním dokazovania vznikli výdavky v podobe trov znaleckého dokazovania v celkovej výške 191,56 €, z ktorej sumy polovica predstavuje sumu 95,78 € a preto odporcu s poukazom na ust. § 148 ods. 1 OSP zaviazal na zaplatenie tejto sumy, ako trov preddavkovaných štátom, konštatujúc, že ostatné finančné prostriedky na znalecké dokazovanie boli vynaložené zo zálohy zloženej navrhovateľkou. Okresný súd ďalej rozhodol o povinnosti obidvoch účastníkov konania uhradiť na účet súdu spoločne a nerozdielne súdny poplatok vo výške 66 € a o

náhrade trov konania rozhodol tak, že túto nepriznal žiadnemu z účastníkov, čo odôvodnil tým, že každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporca odvolal a v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa nezistil správne skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na ust. § 150 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z tohto ustanovenia je zrejmé, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva mal súd skúmať výšku vynaložených finančných prostriedkov do nadobudnutia majetku, ktorý je predmetom konania a nie jeho trhovú hodnotu. Zdôraznil, že v priebehu súdneho konania doložil do súdneho spisu listinné dôkazy, z ktorých je zrejmé, aké prostriedky vynaložili s navrhovateľkou do nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Predmetom sporu teda nemala byť podľa odporcu výška vynaložených prostriedkov do nadobudnutého majetku, ale stanovenie výšky hodnoty podielu navrhovateľky. Pribratie znalca F. G. z hľadiska dokazovania v tomto smere bolo preto podľa názoru odporcu nadbytočné. Uviedol, že z uvedeného dôvodu na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 05. 12. 2013 namietal závery znaleckého posudku, kde svoje námietky aj odôvodnil. Súd sa však podľa názoru odporcu s týmito námietkami odporcu nevysporiadal. Odporca v odvolaní ďalej uviedol, že do spisu boli doložené listinné dôkazy o tom, že dva kusy plastových okien nadobudli s navrhovateľkou v novembri 2008 za sumu 976,10 € (29 406 Sk) čo je 488,05 € (14 703). Tieto okná nadobudli v čase keď bola na ne poskytnutá zľava vo výške 35%. Nebolo podľa názoru odporcu preto potrebné zisťovať hodnotu okien znaleckým posudkom. Zo strany súdu sa v tomto smere jednalo o potup v rozpore s ustanovením § 150 Obč. zákonníka. Odporca v odvolaní tiež uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, lebo z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, že do okien investovali 976,10 € (29 406 Sk), preto pri stanovení hodnoty podielu navrhovateľky pri vyporiadaní BSM mal súd vychádzať z polovice tejto sumy. Obdobne je to aj pri stanovení hodnoty nadobudnutých pozemkov počas trvania manželstva, kde podľa kúpnej zmluvy niet pochyb o tom, koľko finančných prostriedkov vynaložili na nadobudnutie tohto majetku. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V podaní zo dňa 17. 01. 2014 sa k obsahu odvolaniu odporcu vyjadrila navrhovateľka. Odvolanie odporcu označila za zbytočné predlžovanie súdneho sporu a oddialenie zaplatenia sumy 2 019 €. Tvrdenia odporcu o tom, že znalecké dokazovanie vykonané znalcom F. G. bolo nadbytočné, označila navrhovateľka za neodôvodnené, nakoľko s odporcom nebola možná dohoda.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním odporcu podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Odporca v odvolaní namietal tú časť rozhodnutia okresného súdu, v ktorej ho okresný súd zaviazal titulom vyrovnania podielov zaplatiť navrhovateľke sumu 2 019 €, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia argumentujúc tým, že znalecké dokazovanie na stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností bolo podľa jeho názoru nadbytočné a že súd mal vychádzať z ceny, ktorú účastníci konania uhradili pri nadobudnutí vecí, ktoré boli predmetom vyporiadania BSM .

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že s takouto argumentáciou odporcu nie je možné sa stotožniť, pretože pri vyporiadaní BSM sa vychádza z ceny vecí v čase, keď dochádza ku vyporiadaniu. Keďže účastníci konania sa nevedeli dohodnúť na ustálení ceny vecí patriacich do BSM v čase vyporiadania BSM (pokiaľ ide o rozsah BSM tu nastala medzi účastníkmi konania zhoda), okresný súd postupoval správne keď nariadil znalecké dokazovanie znalcom F. G. a na základe výsledkov tohto dokazovania potom v súlade s ust. § 132 OSP rozhodol.

V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 56/2008 zo dňa....., kde sa uvádza „ ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnoty podielov účastníkov konania - bývalých manželov. Pre vyporiadanie je teda podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Pri ocenení hnutel'nych a nehnuteľných vecí patriacich do BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny vecí v čase, keď dochádza k vyporiadaniu“.

Aj z citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že okresný súd postupoval správne, keď nezobral do úvahy cenu vecí patriacich do BSM v čase ich nadobudnutia, tak ako to navrhol odporca, ale zisťoval prostredníctvom znaleckého dokazovania cenu vecí v čase vyporiadania BSM.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Odvolanie odporcu neobsahuje žiadne právne relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť správnosť záverov okresného súdu, preto odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods.1 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože v odvolacom konaní úspešná navrhovateľka si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 OSP).

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.